

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרִשִׁת קוֹרַח (בְּחוֹ"ל נְשִׁלַח) כ"ג סיון ה'תשפ"ג – שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנַי עִם רִשׁ"י

לְמַדְנָו אֶתְמוֹל שְׁמֵשָׁה אָמַר לְקַרַח וְלַעֲדָתוֹ (הַקְּבוּצָה שְׁלוֹ) לְהַקְרִיב קִטְרֵת כְּדִי לְהוֹכִיחַ שָׁה' לֹא רָצָה שְׂאֵף אֶחָד אַחֵר יִהְיֶה כְּהֵן גָּדוֹל. עֲכָשׁוּ הוּא נִסָּה לְגַרְם לְדַתָּן וְלֹאֲבִירָם לְהַרְגֶּשָׁה טוֹבָה כְּדִי שְׁיַעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה, אֲבָל הֵם לֹא הָיוּ מַעֲנִינִים לְשִׁמוּעַ.

בְּהַתְחַלָּה מִשָּׁה חֲשַׁב שֶׁהַקְּבוּצָה הַזֹּאת רַק קָנְאוּ בְּתַפְקִיד הַמִּיחָד שֶׁל הַכְּהֵן הַגָּדוֹל שֶׁקָּבַל אֶת הַתַּפְקִיד הַקָּדוֹשׁ בְּיִתְרָה בְּמִשְׁכָּן. הוּא חֲשַׁב שֶׁעַל יְדֵי שְׁיַנְסוּ לְהַקְטִיר קִטְרֵת הֵם יְבִינוּ שָׁה' לֹא בָּחַר בָּהֵם. אֲבָל דַּתָּן וְאֲבִירָם הִמְשִׁיכוּ לְהַתְלוֹנֵן: "לֹא הִבֵּאת אֹתָנוּ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּ לָנוּ". מִשָּׁה הִבִּין שֶׁהֵם לֹא מַעֲנִינִים בְּכַבּוֹד לְהִיּוֹת הַכְּהֵן הַגָּדוֹל. הֵם לֹא רָצוּ שְׂאֵף אֶחָד יִהְיֶה הַמְּנַהֵיג שְׁלָהֶם. הוּא בִקֵּשׁ מִה' שְׁיַעֲנֶנּוּ רַק אֶת אֱלוֹ שֶׁהַקְרִיבוּ אֶת הַקִּטְרֵת מִסְּבוֹת זָרוֹת, אֱלוֹ שֶׁלֹּא רָצוּ שְׁיִהְיֶה מִיִּשְׂרָאֵל לְרֵאשׁ וּמְנַהֵיג עֲלֵיהֶם.

כָּל הַלֵּילָה, קָרַח נִסָּה לְשַׁכְּנַע יְהוּדִים לְהַצְטַרֵף אֵלָיו. הוּא הִלֵּךְ לְכָל הַשְּׁבָטִים וְשַׁכְּנַע אֹתָם שֶׁהוּא מְנַסֵּה לְעֲזוֹר לָהֶם. הוּא הִצְלִיחַ לְגַרְם לָהֶם לְבֹא אִתּוֹ בְּבִקְרָה לְמַחֲרָת. לְמַחֲרָת בְּבִקְרָה, 250 הָאֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ אִתּוֹ בְּמַקּוֹר, לְקָחוּ אֶת הַקִּטְרֵת וְעִמְדוּ בְּמִשְׁכָּן עִם מִשָּׁה וְאֶהֱרֹן. כָּל הַשָּׂאֵר הָיוּ שָׁם גַּם. אַז, כָּלָם יָבְלוּ לְרֵאוֹת אֶת עֵנָן ה' לְפָנֵיהֶם עִם מָסַר חָשׁוּב וּמִיחָד.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ג לַחֲדָשׁ, פְּרָקִים ק"ח-ק"י"ב

בְּפָרָק ק"ט אוֹמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ "כִּי עֲנִי וְאֲבִיוֹן אֲנִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי". לְמָה מִתְכַּוֵּן דָּוִד הַמֶּלֶךְ? לְמָה כּוֹנְתוֹ בְּאוֹמְרוֹ שִׁישׁ לוֹ חָלַל בְּלִבִּי? הַגְּמָרָא מְסַבֵּרָה שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר שִׁישׁ לוֹ חָצִי רִיק בְּלִבִּי- הַחֶלֶק בּוֹ נִמְצָא בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַיִּצָר הָרַע. לְדָוִד הַמֶּלֶךְ לֹא הָיָה יִצָר הָרַע, הוּא "הָרַג" אוֹתוֹ עַל יְדֵי תַעֲנִיּוֹת.

בתנאי, האדמו"ר הזקן מלמדנו, שזה הפונה צדיק, אדם שאין לו יצר הרע. למרביתנו, יש יצר טוב וגם יצר רע, ועלינו להלחם כל הזמן כדי שהיצר הטוב ינצח. (ה' ברא את דוד המלך עם יצר הרע שאפשר להרגו, אבל זה לא קיים אצל כלם).

כל אדם בעולם נותן לה' נחת מיחדת ושונה מהשני ומביא סוג אחר של אור לתוך העולם.

תניא / שער היחוד והאמונה פרק ז' (כ"ג סיון שנה פשוטה)

איפה ה' נמצא?

כלם יודעים את התשובה לשאלה – ה' נמצא בכל מקום!

אבל בתקופת האדמו"ר הזקן, היו אנשים (ואפילו תלמידי חכמים גדולים) שלמדו את כתבי האריז"ל וטענו. הם למדו על צמצום, איך ה' "הקטין את עצמו" והסתתר בעולם, והם חשבו שהפונה שה' קדוש מדי מדי להיות בעולם החשוף והנחות הזה, היות ואין זה מכבד לומר שה' נמצא במקום זה, הם סברו שצמצום הפונה שה' הלך מכאן, ומשגיח אמנם בקפידה אולם ממרחק.

כמובן, אנו יודעים שזה לא נכון! לכל יהודי יש אמונה בהשגחה פרטית, שה' יודע ומשגיח על כל דבר בעולם. כמובן צמצום אין הפונה שה' התרחק.

היום ובמשך הימים הקרובים, האדמו"ר הזקן יוכיח ממה שנכתב בזהר, שה' אינו יכול להיות נפרד מהעולם.

איננו אוהבים להיות במקום לא נעים. מדוע? בגלל שהוא גורם לנו להרגיש תחושה לא נעימה. מדוע איננו אוהבים להיות במקום מסוכן? בגלל שחוששים להפגע.

זה אינו כך עבור ה', כיון שה' אינו כמו אדם רגיל.

הזהר מסביר שה' נותן חיות לכל העולם ואינו מטורד או מפריע לו שום דבר הקורה בתוכו. ה' נותן חיות בחרף ובקיצ, אבל ה' לא מצטנן או מתחמם.

ה' בורא יום ולילה, אולם אינו חש חושף.

לכן לא משנה אם אומרים שה' נמצא במקום לא ראוי. אפילו שה' נותן למקום ההוא את החיות, זה לא מפריע לו כפי שזה מפריע לאדם.

היום יום / כ"ג סיון

היום לומדים על יצר הרע חסידי וכיצד להשמר מפניו.

בשנה בה נכתב ה"היום יום", זו היתה שבת מברכים תמוז.

אומרים את כל התהלים לפני התפלה ומתוועדים בשבת מברכים.

~

הרבי מהר"ש למד משהו חשוב מאד על יצר הרע.

היצר הרע נקרא גם "נפש הבהמית", הבהמה של הנפש. ישנם בעלי חיים שהם גדולים וחזקים, וישנם בעלי חיים ערמומיים...

האם יש לכם יצר הרע חסידי? אולי אתם צוחקים באשר שומעים זאת, יצר הרע מנסה לגרום לנו לא לקיים מצוות- וזה לא נשמע כל כך חסידי.

ב"היום יום" היום לומדים על יצר הרע שיכול להיות מאד ערמומי. לפעמים הוא מתחזה להיות

חסידי, משכנע אותנו לעשות את הדבר הלא נכון.

איך? בא נאמר שהגיע הזמן להתפלל. מה ה' רוצה שנעשה בעת? להתפלל כמובן. היצר הרע עכשו מנסה לבא עם כל מיני רעיונות לגרם לא להתפלל. זה יכול להיות יצר הרע "דתי" שמזכיר לכם שאמא בקשה לנקות ולסדר את החדר היום. לכן היצר הרע אומר ללכת מיד ולקיים מצוות כבוד אב ואם ולנקות את החדר.

כמובן שזו מצוה, אולם האם עכשו זה הזמן לעשות זאת? לא ולא!

היצר הרע פשוט לא רוצה שנקיים את המצוה שנכון לקיים עכשו- תפלה.

אם היצר הרע כה נכלולי וערמומי איך נוכל לדעת מתי זה הדבר הנכון לעשות ומתי זה תעלול של היצר הרע?

אם אמורים לעשות בעת משהו בעבודת ה' ופתאום יש רעיון אחר של דבר שקשוב לעשות או מצוה שצריך לקיים, זהו היצר הרע המנסה לעצר ולמנע מעבודת ה' שצריכה להעשות בעת.

הרבי הרש"ב אמר שלא שמע על "יצר הרע דתי" לפני היחידות הזו ובמיחד לא על "יצר הרע חסידי".

(היחידות הזו התרחשה לפני חתנת הרבי הרש"ב בפאשר היה בן 14)

ספר המצוות / מצוות עשה קנ"ט, לא תעשה שכ"ג, עשה ק"ס, לא תעשה שכ"ד

בעת נתחיל ללמוד על שביתת יום טוב. בספר המצוות לומדים ארבע מצוות הקשורות לשביתה ממלאכה בחג הפסח:

מצוות עשה קנ"ט – היום הראשון של פסח הוא יום טוב ועלינו לשבת מעשית מלאכה (בחוץ לארץ שובתים ממלאכה בשני הימים הראשונים של החג).

מצוות לא תעשה שכ"ג – אסור לעבד ביום הראשון של פסח.

מצוות עשה ק"ס – היום השביעי של פסח הוא יום טוב ויש לשבת מעשית מלאכה (בחוץ לארץ, שביעי של פסח ואחרון של פסח הם יום טוב).

מצוות לא תעשה שכ"ד – אסור לעבד ביום השביעי של חג הפסח.

רמב"ם / הלכות שביתת יום טוב פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היום לומדים על שביתה ממלאכה ביום טוב.

ביום טוב מתר לעשות רק סוגי מלאכות שאנו זקוקים להם לצורך הכנת אכל. אבל אפלו אותם מלאכות מתר לעשות אותם רק כאשר בפעל מכינים את האכל.

ישנם שתי מלאכות נוספות שמתר לעשותם לסבות אחרות. מתר לטלטל דברים מחוץ לבית במקום שאין בו ערוב אפלו לצורך סבה אחרת ומתר להדליק אש לסבה אחרת מלבד בשול (למשל כדי להתחמם).

אבל חכמים מזהירים אותנו שלא להשאיר את כל העבודה ליום טוב שכך אז נהיה עסוקים כל הזמן ולא נוכל להנות מהחג. לכן מתר לבשל בחג כדי שהאכל יהיה טרי אבל לא לטחון בחג למשל, כי זה דבר שיקלנו לעשות קדם וזה לא גורם לאכל שיהיה לו טעם יותר טוב אם זה נעשה דוקא בסמיכות להכנה.

הַרְבֵּי נִתְּן לְכָל חֲסִיד אֶת הָאֲחֵרִיּוֹת לַעֲשׂוֹת כָּל שְׂבִיכְלָתוֹ לְהֵבִיא אֶת הַמְּשִׁיחַ
יְשָׁנָה שִׁיחָה מְאֹד מְפֹרָסֶמֶת שֶׁהַרְבֵּי אָמַר בְּכ"ח נִסָּן. הַרְבֵּי אָמַר: "טוֹט אֶלְעַס וְוַאֲס אִיר קַעֲנֵט צו
בְּרִיִּינְגֵעֵן מְשִׁיחַ" - עֲשׂוּ כָּל אֲשֶׁר בִּיכּוֹלְתֶּכֶם לְהֵבִיא אֶת מְשִׁיחַ.
קוֹדֵם הַרְבֵּי הָרָאָה בְּשִׁיחָה כִּי צַד יֵשׁ לְחֵיּוֹת עִם הַזְּמַן (לְעֵבֶן מִיט דְּעַר צִיִּיט) - לְרֵאוֹת אִיךָ כָּל חֶלֶק
מֵהַיּוֹם הוּא מִיְחָד וְכוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ הוֹרָאוֹת עֲבוּרֵנוּ בְּעִבּוּדַת ה' .
הַרְבֵּי הָרָאָה לָנוּ מַה מִּיְחָד בְּשָׁנָה הַזֹּאת, עַד כַּמָּה חֲדָשׁ נִסָּן הוּא מִיְחָד, מַה הַדְּבָר הַמִּיְחָד בְּכ"ח וְכִי צַד
הַפְּרָשָׁה הִיא מִיְחָדָת וְעַד כַּמָּה הַזְּמַן שֶׁל עֲרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ הוּא מִיְחָד. הַשִּׁיחָה מְסַבֵּרָה עַל הַתְּאָרִיךְ שֶׁל
כ"ח נִסָּן אוֹלָם אֲפָשֶׁר לְלַמֵּד מִמֶּנָּה עַד כַּמָּה חָשׁוּב לְרֵאוֹת אֶת הַדְּבָר בְּמִיְחָד הַיּוֹם!
הַרְבֵּי הָרָאָה לָנוּ כִּי צַד "לְחֵיּוֹת עִם הַזְּמַן" וְכִי צַד הַדְּבָר צְרִיךְ לְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְקַיֵּם אֶת שְׁלִיחוּתָנוּ לְהֵבִיא
אֶת הַגָּאוּלָּה.
הַרְבֵּי הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמַלְיָם מְאֹד חֲזָקוֹת כְּדִי לוֹמַר לְחֲסִידִים שֶׁדְּבוּרִים עַל הַבָּאָת הַגָּאוּלָּה בְּלִבָּד לֹא יוֹעִילוּ
אִם לֹא נִרְצָה בְּאַמַּת אֶת הַגָּאוּלָּה.
עֲלִינוּ לְהִיּוֹת מוֹכְנִים לְעַבֵּד עַל עֲצָמָנוּ לְקַחַת אֶת הַהוֹרָאוֹת שֶׁהַרְבֵּי נִתְּן לָנוּ וְלַהֲפֹךְ אוֹתָם בְּאַמַּת לְחַלֵּק
מְעִבּוּדָתָנוּ.
כִּי נוֹכַל לְצַאֵת מֵהַגְּלוּת בְּתוֹכָנוּ וּלְהֵבִיא אֶת הַגָּאוּלָּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.